

Nasienie wiary Abrahama

pastor Brian Kocourek

20 grudnia 2009

Rzymian 4:1 *Cóż tedy powiemy, co osiągnął Abraham, praojciec nasz według ciała? 2 Bo jeśli Abraham z uczynków został usprawiedliwiony, ma się z czego chlubić, ale nie przed Bogiem. 3 Bo co mówi Pismo? Uwierzył Abraham Bogu i poczytane mu to zostało za sprawiedliwość. 4 A gdy kto spełnia uczynki, zapłaty za nie nie uważa się za łaskę, lecz za należność; 5 Gdy zaś kto nie spełnia uczynków, ale wierzy w tego, który usprawiedliwia bezbożnego, wiarę jego poczytuje mu się za sprawiedliwość, 6 Jak i Dawid nazywa błogosławionym człowieka, któremu Bóg udziela usprawiedliwienia, niezależnie od uczynków; 7 Błogosławieni, którym odpuszczone są nieprawości I których grzechy są zakryte; 8 Błogosławiony mąż, Któremu Pan grzechu nie poczyta. 9 Czy więc to błogosławieństwo odnosi się tylko do obrzezanych, czy też i do nieobrzezanych? Mówimy bowiem: **Wiara została poczytana Abrahamowi za sprawiedliwość.** 10 W jakich więc okolicznościach została poczytana? Było to po obrzezaniu czy przed obrzezaniem? Nie po obrzezaniu, **lecz przed obrzezaniem.** 11 I otrzymał znak obrzezania jako pieczęć usprawiedliwienia z wiary, którą miał przed obrzezaniem, **aby był ojcem wszystkich wierzących nieobrzezanych i aby im to zostało poczytane za sprawiedliwość, 12 I aby był ojcem obrzezanych, którzy nie tylko są obrzezani, ale też wstępują w ślady wiary ojca naszego Abrahama z czasów przed obrzezaniem.***

Zwróćcie uwagę na to, co Paweł mówi tutaj, iż Abraham otrzymał obietnicę od Boga, zanim jeszcze był obrzezany, więc w rzeczywistości obrzezka była tylko czymś, co Abraham wykonał w poszanowaniu do obietnicy, ale nie miała nic wspólnego z otrzymaniem tej obietnicy.

Ta obietnica była bezwarunkowa – obietnica od Boga bez warunków. Miłość nie stawia warunków dla Miłości. A Bóg, który jest Miłością, nie stawiał warunków Abrahamowi względem Swej obietnicy i Jego Nasieniu po nim.

13 Albowiem nie na podstawie zakonu była dana obietnica Abrahamowi bądź jego potomstwu, (Ona nie przyszła na podstawie zakonu, a fakt jest taki, że zakon nie ma nic wspólnego z obietnicą Boga.) **że ma być dziedzicem świata, lecz na podstawie usprawiedliwienia** (prawości) **z wiary.** (a wiemy, że Wiara jest objawieniem, coś, co zostało objawione.)

14 Bo jeśli dziedzicami są tylko ci, którzy polegają na zakonie, tedy wiara jest daremna i obietnica uniwersalną się obróciła; 15 Gdyż zakon pociąga za sobą gniew; gdzie bowiem nie ma zakonu, nie ma też przestępstwa. 16 Przeto obietnica została dana na podstawie wiary, aby była z łaski i aby była zapewniona całemu

potomstwu, nie tylko temu, które polega na zakonie, ale i temu, które ma wiarę Abrahama, ojca nas wszystkich.

Zauważcie, on mówi nam, że gdyby to nie było na podstawie obietnicy, ale na podstawie zakonu, zależne od tego co byśmy czynili lub też nie czynili, wtedy byłoby to niepewne. Ale że Bóg obiecał to bezwarunkowo, jest to pewną rzeczą, bo Bóg nie może kłamać.

17 Jak napisano: Ustanowiłem cię ojcem wielu narodów, zapewniona przed Bogiem, któremu zaufał, który ożywia umarłych i który to, czego nie ma, powołuje do bytu,

Chcę, żebyście zwrócili uwagę na to, iż Bóg powiedział mu, że on będzie ojcem wielu narodów, a Żydzi są tylko jednym narodem, a Arabowie, chociaż może mają kilka państw, są jednym narodem, a dwa to nie jest dużo. Jednak Bóg obiecał Abrahamowi, że będzie Ojcem wielu narodów.

Jahwe – Jireh cz. 1 62-0705 P:20A – brat Branham powiedział: Obecnie, jeśli jesteście w Chrystusie, to jesteście Nasieniem Abrahama! Zatem, jeśli jesteście Nasieniem Abrahama, to masz tą samą wiarę, którą miał Abraham, bowiem to była jego wiara, o której mówiliśmy. Szczególnie w Kościele dzisiaj jest królewskie Nasienie Abrahama. Były dwa nasienia Abrahama. Jedno z nich było naturalnym - Izaak; drugim Nasieniem był Chrystus - obietnica.

Chciałbym dodać, że dokładnie to powiedział apostoł Paweł u **Hebrajczyków 2:16** ***Bo przecież ujmuje się On nie za aniołami, lecz ujmuje się za potomstwem Abrahama.***

Jahwe – Jireh cz. 1 62-0705 P:20B ***Więc przez Izaaka Izrael został pobłogosławiony; dzięki Chrystusowi on stał się ojcem narodów. Rozumiecie? Więc to królewskie Nasienie - o wiele wspanialszym Ono będzie od naturalnego nasienia Abrahama. Zatem, jeśli jesteście w Chrystusie, to macie super Nasienie, super w odniesieniu do tego, czym był Abraham, bo wywodzisz się z królewskiego Nasienia, z Chrystusa! Jeśli jesteście umarłymi w Chrystusie, to jesteście dziećmi Abrahama i macie Nasienie Abrahama i wiarę Abrahama! A wiara Abrahama była ugruntowana na Słowie Bożym, bez względu na to, co się działo. On powołał do istnienia te rzeczy, których nie było, ponieważ Bóg tak powiedział. Co za obietnica!***

A następnie Bóg mówi nam, jak on miał się stać ojcem wielu narodów. ***18 Abraham wbrew nadziei, żywiąc nadzieję, uwierzył, aby się stać ojcem wielu narodów zgodnie z tym, co powiedziano: Takie będzie potomstwo twoje.*** (więc on nie stał się ojcem narodów przez fizyczny akt seksualny, ale przez wypowiedziane Słowo obietnicy. Zwróćcie uwagę, Paweł mówi: ***zgodnie z tym, co powiedziano: Takie będzie potomstwo twoje.***) ***19 I nie zachwiał się w wierze, choć widział obumarłe ciało swoje, mając około stu lat, oraz obumarłe łono Sary;***

Więc jeśli on nie patrzył się na martwość swego ciała, ani na obumarłe łono Sary, wtedy on nie brał pod uwagę fizyczny akt, ale na akt Wiary, przez który otrzymał Obietnicę Mówionego słowa, a to stworzyło nasienie w jego ciele. I dlatego każde nasienie Abrahama musi przyjąć Mówione Słowo Boga do własnego ciała, i w ich ciele to zmanifestuje to samo Życie.)

Chcę, żebyście zwrócili baczność uwagę, że on nie powiedział, takie będą twoje **potomstwa**, ale Bóg powiedział, takie będzie twoje **potomstwo** (liczba pojedyncza, jedno nasienie, takie będzie twoje potomstwo.) Istnieje tylko jedno pierwotne Królewskie nasienie Abrahama, ale podobnie jak jabłoń rośnie dzisiaj, oni wszyscy przede wszystkim pochodzą z jednej niewielkiej jabłoni. Nauka udowodniła to. A te narody (liczba mnoga), które miały pochodzić z lędźwi Abrahama, nie były z jego fizycznych lędźwi, ale z lędźwi jego umysłu. Nasienie Wiary, które on zasiał.

Brat Branham powiedział w kazaniu **Nasienie nie będzie dziedziczyć z łuską 65-0218 P:24** *Oto jest to Nasienie, jedno, jedno Nasienie, nie nasienia, lecz jedno Nasienie. Te inne nie były nasieniem Abrahama, ponieważ Nasieniem Abrahama było jego Nasienie wiary, o którym mówił Bóg, nie jego naturalne nasienie. Dlatego, że po śmierci Sary, Abraham poślubił inną kobietę i miał siedmiu synów, oprócz córek. Tak więc, to nie były nasienia Abrahama. To było Nasienie Abrahama, jedno. To było Nasienie wiary Abrahama, które wskazywało na Królewskie Nasienie, mające przyjść przez wiarę Abrahama, nie przez naturalne życie Abrahama, lecz przez duchowe życie Abrahama, który wszystko, co było w sprzeczności do Bożego Słowa, uznał za nieistniejące i uwierzył Bogu, choć nie było nadziei, on uwierzył w nadzieję. To jest prawdziwe Nasienie, o którym mówimy.*

Abraham i jego potomstwo 61-0423 P:39 *Wiem, że Izaak był nasieniem Abrahama potencjalnie, to było naturalne nasienie Abrahama, ale nie prawdziwe Nasienie Abrahama. Prawdziwym Nasieniem Abrahama był Chrystus, Królewskie Nasienie. Izaak był tylko zastępcą, dopóki Chrystus nie przyszedł, który był Nasieniem Abrahama. A potem prawdziwe nasienie Abrahama wierzy obietnicy, tak jak Abraham, ponieważ to jest Abraham i jego potomstwo po nim. Więc obserwujcie, co Bóg uczynił dla Królewskiego Nasienia, aby potwierdzić przymierze. On wziął Chrystusa, który był Nasieniem Abrahama; na Golgocie On rozerwał Go. On zabrał z Niego Ducha, i umieścił Jego ciało do grobu, a Jego duszę do piekła, i wzbudził Go trzeciego dnia, i wzbudził Jego ciało i wprowadził je do chwały, a wtedy posłał Ducha z powrotem, a ciało zostawił po Swej prawicy. Posłał Ducha z powrotem, aby żył w kościele, aby sprawił, że kościół będzie pełen Życia Chrystusa tego zmartwychwstałego. Tych dwoje zejdzie się razem, Oblubienica i Oblubieniec, kościół i Chrystus będą dokładnie tacy sami w tym samym rodzaju usługi, tym samym rodzaju mocy, tym samym rodzaju Ducha. On wzbudził ciało Jezusa Chrystusa i posadził go po Swej prawicy, Swej prawej ręce, a zlał swego Ducha na kościół w dniu Pięćdziesiątnicy. W taki sposób Bóg udowodnił Swoje przymierze ze Swoim kościołem.*

Abraham i jego potomstwo 61-0416 P:36 *Więc to z łaski Bóg powołał cię, nie na podstawie tego, co uczyniłeś, co mogłeś uczynić, lub co uczynisz. Jeżeli jesteś nasieniem Abrahama, Bóg przemówił do ciebie poprzez Swoją zadziwiającą łaskę, tak jak On to uczynił w przypadku Abrahama w 12. rozdziale 1 Mojżeszowej. Teraz uważajcie. Gdy tylko Abraham uwierzył Bogu przez usprawiedliwienie (wierząc Panu, byliśmy usprawiedliwieni.) od razu Bóg powołał Abrahama do zupełnego oddzielenia od wszelkiej niewiary. W taki sposób On postąpił z tobą? Oddziel się od swych krewnych, od wszystkich stowarzyszeń; wyjdź z basenu kąpielowego, wyjdź z sali tanecznej, odejdź od wszystkich rzeczy tego świata. Bóg powołuje nasienie Abrahama do zupełnego oddzielenia, ponieważ dlatego On powołał Abrahama. Czy to naśladujecie; Tym instrumentem jest Abraham. Ten instrument przedstawia potomstwo po nim. A to przymierze było i dla Abrahama i dla potomstwa po nim. A kiedy Abraham był powołany na podstawie łaski, przez wybór, tak samo jego potomstwo było powołane przez łaskę i wybór. Rozumiecie? Oni słyszeli głos Boga i uwierzyli Bogu, i było im to poczytane za sprawiedliwość.*

Rzymian 4:20 *I nie zwątpił z niedowiarstwa w obietnicę Bożą, lecz wzmocniony wiarą dał chwałę Bogu.* Zwróćcie uwagę na to, co jest nam powiedziane: „**I nie zwątpił z niedowiarstwa w obietnicę Bożą**”. To nie było jego ciało, któremu on ufał, ani to, co on mógł wykonać, aby móc zrodzić dzieci, których tak bardzo pragnął, ale **to była Boża obietnica**, której się trzymał, nie bacząc na stan swego ciała.

21 Mając zupełną pewność, że cokolwiek On obiecał, ma moc i uczynić.

Nie to, co on mógł wykonać, ale on był przekonany, że to, co Bóg obiecał, potrafi też wykonać. A to jest nadzieją każdego syna Abrahama z nasienia Królewskiego. Jesteśmy pewni, tak jak Paweł powiedział: **Filipian 1:6** *Mając tę pewność, że Ten, który rozpoczął w was dobre dzieło, będzie je też pełnił aż do dnia Chrystusa Jezusa.*

Rzymian 4:22 *I dlatego poczytane mu to zostało za sprawiedliwość. 23 A nie napisano tego, że mu poczytano tylko ze względu na niego, 24 Ale ze względu na nas, którym ma to być poczytane i którzy wierzymy w tego,* (kto jest Ten, o którym Paweł mówi tutaj? On jest tym) *który wzbudził Jezusa, Pana naszego, z martwych, 25 Który został wydany za grzechy nasze i wzbudzony z martwych dla usprawiedliwienia naszego.* (Więc mamy wierzyć temu samemu, komu wierzył Abraham, Bogu, Bogu i Ojcu naszego Pana Jezusa Chrystusa.)

Zatem widzicie, Abraham nie był tylko ojcem Żydów albo Arabów, ponieważ dwóch to nie jest dużo. Ale obietnica była taka, że będzie Ojcem **wielu narodów**). **Dz.Ap. 3:25** *Wy jesteście synami proroków i przymierza, które zawarł Bóg z ojcami waszymi, gdy mówił do Abrahama: A w potomstwie twoim błogosławione będą wszystkie narody ziemi.*

W **Ew. Jana 8:39** widzimy, jak Jezus mówi Żydom, że linia naturalnego urodzenia nie znaczy nic dla Boga, bo oni nie odzwierciedlają tych samych atrybutów, które miał Abraham, który wierzył Bogu. *Odpowiadając, rzekli mu: Ojcem naszym jest Abraham. Jezus im rzecze: Jeżeli jesteście dziećmi Abrahama, spełniajcie uczynki Abrahama.* Znowu w **Ew. Łukasza 3:8** *Wydawajcie więc owoce godne upamiętania. A nie próbujcie wmawiać w siebie: Ojca mamy Abrahama; powiadam wam bowiem, że Bóg może z tych kamieni wzbudzić dzieci Abrahamowi.*

Ponownie w **Ew. Mateusza 3:9** *Niech wam się nie zdaje, że możecie wmawiać w siebie: Ojca mamy Abrahama; powiadam wam bowiem, że Bóg może z tych kamieni wzbudzić dzieci Abrahamowi.*

Tak naprawdę apostoł Paweł mówi nam dokładnie to również w **Rzymian 9:7** *I nie wszyscy są dziećmi, dlatego że są potomstwem Abrahamowym, lecz jest tak: Od Izaaka zwać się będzie potomstwo twoje.*

Abraham miał wiele synów i córek, jednak istnieją tylko trzy nasiona (potomstwa), które on miał, o których jak się zdaje, była mowa na przestrzeni całej historii, a nawet więcej w tym czasie. On miał naturalne nasienie – Izaaka, przez które przyszła rasa Żydów. On miał naturalne nasienie – syna Ismaela, poprzez którego istnieje arabski świat. Następnie On miał trzecie Nasienie, które nie przyszło jako naturalne nasienie, ale na podstawie obietnicy Bożej. To nie był Izaak – on umarł w taki sposób jak pozostali. To był Chrystus. On jest nasieniem Oryginalnego Mówionego Słowa i królewskim Nasieniem Abrahama, i czym nasieniem jesteśmy my, którzy jesteśmy w Chrystusie, jak mówi apostoł Paweł w Rzymian 4 i Galacjan 3.

W kazaniu **Potwierdzone przymierze Abrahama 61-0210 P:28** *brat Branham powiedział: I stwierdzamy, że będąc umarłymi w Chrystusie, jesteśmy nasieniem Abrahama i jesteśmy dziedzicami z ojcem Abrahamem w obietnicy. Więc jeśli jesteśmy nasieniem Abrahama, stwierdzamy, że musimy posiadać wiarę Abrahama lub nie jesteśmy nasieniem Abrahama. A czym jest Nasienie Abrahama? Duch Święty (amen), który przychodzi przez Chrystusa Jezusa. To czyni nas takimi, potem kiedy przyjmujemy Ducha Świętego, że już nie jesteśmy poganami, ale jesteśmy Żydami. A Żyd, przez urodzenie, nie jest Żydem. Paweł powiedział: „Nie ten, kto jest Żydem na zewnątrz, ale ten, który jest od wewnątrz,” co ma wiarę ojca Abrahama. A jeżeli jesteśmy nasieniem ojca Abrahama, wtedy bierzemy każdą obietnicę, którą dał Bóg, nie bacząc na to, jak dziwną zdaje się być, jak mogłaby się wypełnić; jednak jeśli Bóg tak powiedział, wierzymy w to tak czy owak.*

Dzisiejszego poranka chciałbym kontynuować studium kazania brata Branhama **Mówione Słowo jest Oryginalnym Nasieniem**, i chcę, żebyście zrozumieli to, o czym tutaj mówi brat Branham, iż jeśli jesteśmy królewskim nasieniem Abrahama, wtedy przyjdziemy i dostosujemy się do wzoru tak jak Abraham. Więc rozpocznijmy od akapitu 107, a to będzie numer 134 w naszej serii, i chciałbym, żebyście zrozumieli tutaj, jak brat Branham wiąże to, co mówi odnośnie Nasienia Oryginalnego

Mówionego Słowa, a tego, co Paweł mówi w liście do Rzymian odnośnie Nasienia Abrahama.

W akapicie 107 brat Branham mówi: *Chrystus nie mógł nic poradzić na to, czym był. On był Synem Bożym. Tak jest. Czy pojmujecie to, co mam na myśli? Rozumiecie, jeżeli zostaliście przeznaczeni, rozumiecie Słowo Boże, wierzycie w Nie; dlaczego?* A potem on mówi dalej o pokrewieństwie albo cechach dziedzicznych w rodzinie, i zobaczymy, w jaki sposób przechodzi to z generacji na generację, jeśli będziemy naśladować pokrewieństwo albo cechy w rodzinie. To jest tak jak pewna cecha charakterystyczna albo atrybut, który jest dominujący w linii rodzinnej, a jeżeli jesteśmy w tym rodowodzie, bez zwątpienia zobaczymy, że ta cecha występuje także w naszym życiu. A jeżeli jesteśmy Nasieniem Abrahama, wtedy cecha Wiary też będzie w naszym życiu, jak była w jego życiu. Mówiliśmy o tym w minionym tygodniu, więc nie chciałbym zajmować czasu na temat tego dzisiaj rano.

Istnieje pewna cecha, którą znajdujemy w Abrahamie, którą posiadzie całe Jego królewskie Nasienie.

W **Hebrajczyków 11:8** czytamy: *Przez wiarę usłuchał Abraham, gdy został powołany, aby pójść na miejsce, które miał wziąć w dziedzictwo, (usłuchał) i wyszedł, nie wiedząc, dokąd idzie.* Abraham był posłusznym, pokazując, jako Jezus, iż chociaż był synem, jednak nauczył się posłuszeństwa względem Boga Swego Ojca. A to jest główną cechą każdego syna, który przychodzi do Boga.

Kontynuujemy w akapitem 108 „*W porządku, proszę o miejsce Pisma do tego, kaznodziejo!*” Oto ono: *„Wszystkich, których On przedtem znał, powołał, a wszystkich, których powołał, tych usprawiedliwił, a wszystkich, których usprawiedliwił, tych też uwielbił!”* (Brat Branham cytuje tutaj **Rzymian 8:29-30**: *Bo tych, których przedtem znał, przeznaczył właśnie, aby się stali podobni do obrazu Syna jego, a On żeby był pierworodnym pośród wielu braci; 30 A których przeznaczył, tych i powołał, a których powołał, tych i usprawiedliwił, a których usprawiedliwił, tych i uwielbił.*

Będę czytać dalej od akapitu 108 do akapitu 112, i zobaczymy, że brat Branham mówi te sprawy, aby doprowadzić nas do tego punktu w akapicie 112, gdzie zaczyna przedstawiać, w jaki sposób jesteśmy Nasieniem Abrahama.

108 *"Więc na co jest potrzebne kazanie, bracie Branham?" Ponieważ tam na zewnątrz jest żniwo, ja tylko zarzucam sieci. Ja je tylko zarzucam i obserwuję, gdzie one idą. Jeżeli oni to odrzucą, jeżeli odrzuci to ten tłusty brud tego świata, jeżeli to odrzuci denominacja - ja temu nie mogę pomóc, lecz jeżeli tam jest jeden, tam na zewnątrz, który to może przyjąć, to on się odwróci, aby być synem i córką Bożą. To jest tak pewne, jak ten świat. Amen! Dlatego, że on jest predestynowany.*

109 *Z racji tego Bóg mógł wykonać Swoje dzieło przez Jezusa; ON był tym predestynowanym Synem. ON był Barankiem, który był zabity przed założeniem świata! Przed setkami bilionów, trylionów milionów lat, jak mówiliśmy o*

tym przed chwilą z **1. Mojż. 1, 1**. **ON właśnie wtedy był predestynowany, aby zająć Swoje miejsce. Amen! Dlatego On wypełnił Wolę Ojca. ON był Słowem, które zostało zmanifestowane. A każdy poszczególny z jego dalszych synów, będzie posiadał tą samą manifestację, a to są ci, którzy byli predestynowani.**

110 **Ta mała grupa w każdej generacji, przez cały czas od założenia świata, powstanie w zmartwychwstaniu. A powodem, dlaczego trzymają się tego... Nawet Paweł mówił o tym do Żydów w 11. rozdz. On powiedział, że chodzili w owczych i kozich skórach, byli bez środków do życia, cierpieli, byli torturowani, których ten świat nie był godzien! Amen! Nie mieli niczego do jedzenia, biegali tu i tam, żyli w ziemiankach, byli prześladowani, przecinani piłą, podobnie jak był traktowany Izajasz i wielu innych - Paweł mówi o nich. Kto to był, o którym on mówi - przecinany piłą? - **Izajasz, który był predestynowanym prorokiem już przed założeniem świata. On miał właściwie przyjść przez łono Ewy. Lecz potem on przyszedł przez łono niewiasty; Jego duch musiał przyjść tutaj, aby być świadectwem. Tak samo przyszedł Jezus, aby złożyć świadectwo o śmierci, pogrzebie i zmartwychwstaniu, mianowicie że człowiek umiera, ale powstałe powstaje na nowo do życia przez Niego. ON jest bowiem tym Nasieniem, które musi wykiełkować. Amen. Mam nadzieję, że to rozumiecie.****

111 **W porządku, predestynowani tak jak był On, i Nasienie Słowa staje się ciałem w was, w Jego Kościele. Boże Słowo... Mówicie: "Z pewnością, bracie Branham, każde Słowo, ja temu wierzę". Zatem nie stójcie za tym, kiedy chodzi o waszą tradycję, widzicie? Trzymajcie się tego Słowa i stójcie za nim, i obserwujcie, co się dzieje. Mówicie: "O Panie, ja w to wierzę. Ześlij Ducha świętego". Zauważcie więc, kiedy On posuwa się dalej, aby złożyć świadectwo, to wiecie, że To macie - nie przez jakąś sensację - to czynią diabli, nie przez cuda - to czynią diabli; **lecz przez waszą ustawiczną wiarę w Słowo Boże i życie, jakim żyjecie - nigdy niczego nie zaprzeczając. W porządku, to sprawia, że Słowo staje się ciałem, widzicie, ciało i ta sama woda Ducha.****

112 **Czekajcie tylko chwileczkę. Nie mogę tego ominąć. Widzicie, mówiąc cieleśnie, Jezus był Nasieniem Abrahamowym. Czy to prawda? - predestynowanym Nasieniem Abrahama. A jaki rodzaj życia On przyniósł, kiedy spadł na Niego Duch święty? ON przyniósł życie wiary. Jaki rodzaj życia? "Czy myślisz, że On był przybyszem, podobnie jako Abraham?" W tym mają ludzie dzisiaj tyle zamieszania. Oni myślą, że mąż Boży musi czynić to, naśladować tego i czynić tamto. O litości, nie! **W jaki sposób był Chrystus Nasieniem Abrahama? Nie tak bardzo w swoim ciele, bowiem Izaak - nasienie Izaaka w końcu upadło i umarło. Ono odstąpiło od Boga i skrzyżowało się również. Przejdziemy do tego zaraz. Widzicie? Lecz Nasienie Wiary Abrahama, które wierzy Bożemu Słowu, nie zważa na okoliczności... Tutaj to macie! Fju! Wiecie, czuję się tak, jak by mi się chciało krzyknąć". Przypatrzcie się, widzicie, to **nasienie wiary Abrahama. Czym ono było? - Nie ciałem Abrahama, lecz wiarą Abrahama. Wiarą Abrahama - w co? W Słowo Boże. Nie zależy na tym, co przyszło, on nazwał wszystko, co było z tym sprzeczne, jak gdyby tego w ogóle******

nie było. O moi drodzy czy by to nie rozerwało te denominacje na kawałki? Hm, hm, hm, hm! Z pewnością tak.

Na zakończenie zwróćmy się do **Galacjan 3** i rozpoczniemy czytać od wiersza 1. *O nierozumni Galacjanie! Któż was omamił, was, (że nie jesteście posłuszni prawdzie) przed których oczami został wymalowany obraz Jezusa Chrystusa ukrzyżowanego? (Widzicie, Pismo mówi nam, że posłuszeństwo jest lepsze niż ofiara.)*

1 O nierozumni Galacjanie! Któż was omamił, was, (że nie jesteście posłuszni prawdzie) przed których oczami został wymalowany obraz Jezusa Chrystusa ukrzyżowanego? 2 Chcę dowiedzieć się od was tego jednego: Czy przez uczynki zakonu otrzymaliście Ducha, czy przez słuchanie z wiarą? 3 Czy aż tak nierozumni jesteście? Rozpoczęliście w duchu, a teraz na ciele kończycie? 4 Czy daremne były tak liczne wasze doznania? Rzeczywiście, byłyby daremne. 5 Czy ten, który daje wam Ducha i dokonuje wśród was cudów, czyni to na podstawie uczynków zakonu, czy na podstawie słuchania z wiarą? 6 Tak Abraham uwierzył Bogu i poczytano mu to ku usprawiedliwieniu. 7 Z tego możecie poznać, że ci, którzy są z wiary, są synami Abrahama, 8 A Pismo, które przewidywało, że Bóg z wiary usprawiedliwia pogan, uprzednio zapowiedziało Abrahamowi: W tobie będą błogosławione wszystkie narody. 9 Tak więc ci, którzy są ludźmi wiary, dostępują błogosławieństwa z wierzącym Abrahamem, 10 Bo wszyscy, którzy polegają na uczynkach zakonu, są pod przekleństwem; napisano bowiem: Przeklęty każdy, kto nie wytrwa w pełnieniu wszystkiego, co jest napisane w księdze zakonu. 11 A że przez zakon nikt nie zostaje usprawiedliwiony przed Bogiem, to rzecz oczywista, bo: Sprawiedliwy z wiary żyć będzie. 12 Zakon zaś nie jest z wiary, ale: Kto go wypełni, przezeń żyć będzie. 13 Chrystus wykupił nas od przekleństwa zakonu, stawszy się za nas przekleństwem, gdyż napisano: Przeklęty każdy, który zawisł na drzewie, 14 Aby błogosławieństwo Abrahamowe przeszło na pogan w Jezusie Chrystusie, my zaś, abyśmy obiecane go Ducha otrzymali przez wiarę. 15 Bracia, przytoczę przykład ze stosunków ludzkich: Nawet uprawomocnionego testamentu jakiegoś człowieka nikt nie obala ani do niego nic nie dodaje. 16 Otóż, obietnice dane były Abrahamowi i potomkowi jego. Pismo nie mówi: I potomkom - jako o wielu, lecz jako o jednym: I potomkowi twemu, a tym jest Chrystus. 17 Powiadam więc to: Testamentu uprzednio przez Boga uprawomocnionego nie unieważnia zakon, który został nadany czterysta trzydzieści lat później, tak żeby obietnica była unicestwiona. 18 Jeśli bowiem dziedzictwo wywodzi się z zakonu, to już nie z obietnicy. Bóg zaś obdarzył nim łaskawie Abrahama przez obietnicę. 19 Czymże więc jest zakon? Został on dodany z powodu przestępstw, aż do przyjścia potomka, którego dotyczy obietnica; a został on dany przez aniołów do rąk pośrednika. 20 Pośrednika zaś nie ma tam, gdzie chodzi o jednego, a Bóg jest jeden. 21 Czy więc zakon jest przeciw obietnicom Bożym? Bynajmniej! Gdyby bowiem został nadany zakon, który może ożywić, usprawiedliwienie byłoby istotnie z zakonu. 22 Lecz Pismo głosi, że wszystko poddane jest grzechowi, aby to, co było obiecane, dane było na podstawie wiary w Jezusa Chrystusa tym, którzy wierzą. 23 Zanim zaś przyszła wiara, byliśmy wspólnie zamknięci i trzymaliśmy pod strażą zakonu, dopóki wiara nie została objawiona.

24 Tak więc zakon był naszym przewodnikiem do Chrystusa, abyśmy z wiary zostali usprawiedliwieni. 25 A gdy przyszła wiara, już nie jesteśmy pod opieką przewodnika, 26 Albowiem wszyscy jesteście synami Bożymi przez wiarę w Jezusa Chrystusa. 27 Bo wszyscy, którzy zostaliście w Chrystusie ochrzczeni, przyoblekliście się w Chrystusa, 28 Nie masz Żyda ani Greka, nie masz niewolnika ani wolnego, nie masz mężczyzny ani kobiety; albowiem wy wszyscy jedno jesteście w Jezusie Chrystusie. 29 A jeśli jesteście Chrystusowi, tedy jesteście potomkami Abrahama, dziedzicami według obietnicy.

Módlmy się teraz...